

În ziua cea de Paște

Danab

Coboară cerul peste sat,
E sfântă sărbătoare.
Se-aude "Hristos a-nviat"
Să ne salveze din păcat,
Și să ne dea iertare!

În sobă,focul arde mult,
Încă e rece-afară.
Și-al mamei glas,tăcut ascult
cum povestește că demult,
A mers Hristos să moară,

Ca sa-nvieze-a treia zi,
În Gloria-I cerească...
"Copile drag..O,dac-ai ști
cum El te-așteaptă din vecii,
Ca să te mântuiască..."

Azi pomii mai mult înfloresc,
Se bucură și zarea!
Și păsări mii se cuibăresc
pe ramul unui cânt,ceresc,
Când toată adunarea,

De fluturi și copii voioși
Înveșmântați în rouă,
Cu toții ei sunt bucuroși,
Pășind cu sufletul,pioși,
În primăvara nouă!

Doar florile rămân așa,
Tăcute și senine...
Și dintre ele,măicuța mea,
Culege-o lacrimă de stea
privind cu drag la mine...

"Copile,eu ce pot să spun?
E sfântă sărbătoare...
Și-n zi de Paști și de Craciun,
Și-n orice vreme,ca și-acum,
Să-i duci tatălui,floare...

Și să nu uiți părinții tăi,

Când te vei face mare..
De n-or mai fi în viață,ei,
La crucea lor,sub flori de tei,
Sa le așezi o floare"

Iar lumea-i plină de iubiri,
Și cerul plin de soare...
Îmi sărut maica din priviri,
Pornim tăcuți spre cimitir,
Să pun tatălui,floare...

Și pașii ei pășesc ușor
pe colbul din uliță...
În suflet,parcă un fior
mă-nvăluiește...Plini de dor,
Intrăm pe-acea portiță.

Un dor ce l-am păstrat mereu:
E dorul meu de tată...
Dar știu: el este-n cerul Său,
Acolo sus,la Dumnezeu,
Voios...parcă m-așteaptă!

Și anii toți s-au dus pe rând,
N-am mai trecut pe-acasă.
Portița m-aștepta plângând,
Parcă mi-ar spune,lăcrimând:
"Ție nici nu-ți mai pasă!"

Aceiași pomi azi înfloresc
la fel ca altă dată...
În pragul casei nu zăresc
acel zâmbet senin,ceresc...
Nu-i mamă și nici tată...

Numai Grivei e-n dreapta mea,
Cu ochi ca două stele.
Să-mi spună,și el parc-ar vrea,
Că mi-a dus dorul cineva,
Plecând senin spre ele...

Coboară amurgul peste sat...
E tristă sărbătoare!
De Paști,așa ca altă dat'

La crucea maicii-ngenuncheat,
Așez plângând o floare...

06.04.2021